

**Міністерство освіти і науки України
Інститут педагогіки НАПН України
Інститут філософії НАН України
Інститут історії України НАН України
Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара**

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ ТА СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

**МАТЕРІАЛИ
II Всеукраїнської наукової конференції**

26-27 травня 2017 р.

Частина II

**Дніпро
2017**

пов'язане з педагогічними аспектами вищезгаданої системи підготовки студентів мовних вузів.

Розвиток базових наук дозволив розглядати дії, що формуються у системі діяльності спілкування. Це дало можливість уточнити зміст навчання у вищій школі та підійти до його визначення і розуміння як ідеалізованої моделі загальнолюдського, ділового та професійного спілкування, що є прийнятною для навчання.[2]

Цей та інші принципи було враховано і реалізовано нами при аналізі програми для перекладачів «Практичний курс основної іноземної мови(англійська)» і включення до неї інтегрованих компонентів фонетичного мінімуму.[3]

Список використаних джерел

1.Философский энциклопедический словарь.-М.:Советская энциклопедия. -1989.- С.215. 2. Пак М.С..Проблема интеграции образования и науки // Вища освіта України: теоретичний та науково-методичний часопис. –2015. – № 3. С.189-190. 3.Рубінська Б.І. Інтеграція у відборі змісту навчання англійської мови // Нові Технології Навчання. – 2016. - №86. - С.95-98.

Р. Є. Слободнюк, Є. О. Клебанський, О. А. Подплетня

РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У ФОРМУВАННІ ЇХ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ

Сучасне суспільство вимагає від вітчизняної освіти створювати умови для формування у майбутніх фахівців ключових професійних компетентностей. Процес модернізації національної освіти у вищій школі України спрямований на вдосконалення навчально-виховного процесу, розвиток творчих здібностей випускників вищих навчальних закладів, вміння самостійно оволодівати знаннями, вміннями і навичками, та проявляти ініціативність в своїй професійній діяльності [1].

Сьогодення вимагає вдосконалення навчально-виховного процесу на всіх ступенях навчальних закладів різних типів. Вищі навчальні заклади стикаються з недостатнім в Україні методичним, науково-практичним досвідом у царині компетенцій. Орієнтація освітньої політики на європейські цінності передбачає наявність компетентнісного підходу як в освітній сфері взагалі, так і окремих її напрямках [1, 2].

Компетенція - відчужена, наперед задана соціальна вимога (норма) до освітньої підготовки студента, необхідної для його якісної продуктивної діяльності в певній сфері. Компетентність - оволодіння, володіння студентами відповідною компетенцією, що включає його особистісне ставлення до неї та предмета діяльності.

Впровадження в навчально-виховний процес науково-дослідницької роботи студентів дає змогу вирішувати декілька педагогічних задач і створювати умови для формування професійних та комунікативних компетентностей майбутнього спеціаліста [3].

Науково – дослідницька компетенція майбутніх фахівців включає в себе низку освітніх компетенцій. Освітні компетенції безпосередньо пов'язані із формуванням розумових, творчих, пошукових, логічних здібностей, виховує працьовитість та старанність, вміння оприлюднювати результати своєї діяльності перед науковою спільнотою.

Дослідницька активність студентів формує вміння: 1) ставити і відокремлювати проблеми, робити припущення про шляхи їх вирішення; 2) формувати перед собою завдання і планувати свою діяльність; 3) висувати гіпотези про причини і наслідки матеріального світу, обґрунтовувати їх; 4) самостійно складати план наукових досліджень, робити постановку мети дослідження та шляхів його її реалізації; 5) проводити аналітичні та експериментальні дослідження, за допомогою сучасних інформаційних і комп'ютерних технологій обробку результатів, складати висновки; 6) готувати та проводити оприлюднення результатів дослідження; 7) вступати в наукові дискусії, відстоювати свою точку зору.

Основними формами НДРС, що виконується у позаурочний час є: 1) предметні

гуртки; 2) студентські наукові товариства; 3) фахові студентські лабораторії; 4) участь у наукових і науково-практичних конференціях; 5) участь у конкурсах науково-дослідницьких робіт.

Нами впроваджується науково-пошукова та науково-дослідницька робота студентів як підчас проведення навчальних занять, так і при організації позааудиторної роботи. Для цього були визначенні пріоритетні форми позааудиторної науково-дослідницької роботи студентів через створення наукових студентських товариств в рамках гурткової роботи [4].

Дана форма НДРС найчастіше використовується при роботі зі студентами старших курсів. Керівниками виступають науково – педагогічні працівники загально-наукових та спеціальних дисциплін. Наукове товариство є найпершим кроком у НДРС і завдання перед його учасниками ставляться з урахуванням їх наукової підготовки. Найчастіше, це підготовка доповідей і рефератів, що потім прослуховуються на засіданнях товариства або на науковій конференції [5]. Студентам, що проявили найбільший хист до наукової роботи надаються завдання експериментального характеру. Ми вважаємо пріоритетним при виборі теми завдання саме міжпредметну та фахову спрямованість його до спеціальності.

Формами підбиття підсумків роботи можуть стати конкурс доповідей, участь у наукових конференціях і предметних олімпіадах, проведення круглих столів, зустрічей з ученими, а також публікація тез кращих робіт у наукових збірниках.

Список використаних джерел

1. Корбутяк В.І. *Методологія системного підходу та наукових досліджень: навч. посіб. [Текст]* / В.І. Корбутяк. – Рівне: НУВГП, 2010. – 176 с. 2. Крушельницька О.В. *Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. [Текст]* / О.В. Крушельницька. – К.: Кондор, 2009. – 206 с. 3. Марцин В.С. *Основи наукових досліджень: навч. посіб. / В.С. Марцин, Н.Г. Міценко, О.А. Даниленко та ін. – Л.: Ромус-Поліграф, 2002. – 128 с. 4. Новиков А.М. Методологія наукового дослідження [Текст] / А.М. Новиков, Д.А. Новиков. – М.: Либроком, 2009. – 280 с. 5. Основи методології та організації наукових досліджень: навч. посіб. / за ред. А.Є. Конверського. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 352 с.*

О. В. Соснін, В. В. Повидиш

ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ТРАНСФОРМАЦІЇ ВИМОГ ДО ВИКЛАДАННЯ ЗНАНЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ДИСЦИПЛІН

Технічні знання і глибока обізнаність в питаннях інформаційної безпеки в науці, без перебільшення, стали критичним елементом в системі вимог до фахівців всіх спеціальностей в сучасному світі. Насамперед, це сталося тому, що без їх фаховості і здатності до аналітичної роботи із інформацією за допомогою сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), здатності організовувати протидію конкурентним розвідкам, жодна країна не має шансів стати на шлях інноваційного розвитку.

Так або інакше проблеми інформаційно-комунікаційної безпеки дедалі більше набувають підтримки з боку держав, які акцентують увагу не стільки на прогрес власне інформаційних технологій, скільки на становленні технологічного або технетронного (technetronic – від грец. techne) суспільства. Вони всюди почали визначати сучасний соціум, відштовхуючись від зростаючої ролі знань як «the knowledgeable society», «knowledge society» або «knowledge-value society». Починаючи з 1992 року терміни стали всюди вживати в контексті проблем формування національних і глобальної інформаційно-комунікаційних інфраструктур. Поняття, як таке, з'явилося в США після відомої конференції Національного наукового фонду й знаменитої доповіді Б. Клінтона і А. Гора.

Наприкінці ХХ століття терміни зайняли місце поруч з такими термінами як «інформаційне суспільство» і «інформатизація», причому не тільки в лексиконі